

V. 1^a F.

(cat. 4, 10 - 33^b)

CAPITULA EXTANTIORA EDICTI PROVINCIALIS SAXONICI,

de vindicta privata & violatione pacis publicæ inter personas nobiles, & quæ sub
his comprehenduntur, aut alias honestioris conditionis

sunt, prohibita.

I.

Ontra absensem verba injuria, famam & exsuffationem imminentia, proferens ad palinodiam & depreciationem injuriæ post prelaudam adstringitur; quæ pena ob delicti reiterationem semiannuali incarceratione ne aggravatur.

II. Qui præsentem gelibitus aut verbis contumeliosis lacerat, post palinodiam sub formula præscripta recitatum carceri tolerabilior per sex septimanas includitur.

III. Cetera pena ob injuriæ atrocitem, que afflatur (1) ex ipsius verbis; (2) ex persona; si ab humili persona, aut certe respectu subiecta injuria facta sit persona nobilis aut alias ordinis & officii iniuti superiori; (3) ex loco; veluti si in domo, quam inhabet injuriatus, injuria facta est; (4) ex facto concurrence; si ad verbera inferenda manus vel baculi similiweise instrumenti elevatio accesserit; quandoquidem præter recitationem & depreciationem præstabilitam injuriatis in casu

primo, se ipsum ut mendacem corriperet, & manus suum percutere compellitur;

secundo, incarcerationem per sex menses & pro re iusta fustigationem & damnationem in opus publicum sustinet;

tertio; flexis genibus depreciatione præstata carceri per annum, aut pro qualitate admissi per biennium mancipatur;

quarto, per annum in carcere detinetur, qui terminus ad triennium extenditur, si cui in domo, quam inhabitat, talis injuria fuerit illata.

IV. Qui alterum manu, fuste, aut alio modo percutit, aut jaectu lapidis similiweise instrumenti peti, ubi ad injuriato laceratio est, per biennium; haec vero circumstantia cessante, per quadriennium in carcere detinetur, & recitationem sub certa formula præscriptam flexis genibus præstat. Pro tercia aut quarta parte prolatus in tempore incarcerationis, si cui in eisdib, quas inhabitat, aut in loco privilegiato injuria realis fit illata; quando Palati pax tali insultu insimul violata, dextra manus amputatio decernitur.

V. Plagis palu vel pugno inflictas, qui iræ astu percussis intra horæ quadrantem (ultra hoc enim temporis spatium facundis impetus exultationem non præstat) fustis aut flagelli verberibus compensat, & adeo fibimentipsi jus dicit, eam ob causam nullam ulteriori satisfactionem consequitur, & ob excessum in defensione adhibitum per biennium in carcere detinetur debet.

VI. Qui non ex motu subitaneo, sed habita deliberatione in alterum nile metuente fuste irruunt, cumque male tractat, post depreciationem flexis genibus recitatum sex annos, & ex his primum annum cum carena, ut canones loqui solent, virtus quotidiani loci emunmodo aquam & panem percipiendo intra carceris clausura transfigit cogitur; id spesi reliquum habens, quod carceris molestias quoad ultimum annum mille thalerorum solutione redimere posfit. Si a tergo aggressio fuerit facta, pena anterior aggravatur, & terminus commorandi in mala mansione ad octo annos extenditur, concessa facultate redimenti duos annos postremos bis mille thalerorum summa.

VII. Quando plures in alterius aggressionem violentiam conspirant, singuli aggressores in genua pro voluntate depreciationem preficiant, & carceris clausura deinceps subent, in quibus, ubi insultus a fronte factus, per quinquennium, per seppennum vero, ubi insultus a tergo factus, detinentur, carena ad sesquianale spatium simul injuncta.

VIII. Per homines collectos adversarium fustibus aut flagris cædi mandans se & complices suis incarcerationem obnoxios reddit per octo annos duratur; ex quibus duos annos priores carena magis molestia efficit. Familiibi ad mandatum Domini tale quid perperant, nisi & aurium abscissione mucilati per quadriennium carceri duriori mancipantur.

IX. Postquam ergo pecuniis admodum severis in illos animadvertisit, qui verbali & reali injuria alios afficiunt; ideo qui se lesum quocunque modo arbitrari a causa ad Rectorem & ad Concilium tanquam ad Magistratum ordinarium delata, ab eodem vel immediate vel media facta scilicet requisitione illius Magistratus, sub quo injuriatus forum fortuit, congruum satisfactionem expetere, ab omni autem privata vindicta & præsternit a provocatione ad duelum omnino abstinerre debet.

X. Provocans alterum ad duelum sive verbaliter, sive per literas, aut per mandatarium, ubi in laude fortuna est constitutus, dimidiam redditum partem ad tres annos perdit, & carceris clausura per unum annum ea lege & condicione subit, ut per prius sensim circunsum insimul sustineat, & per istud & reliquum tempus ab omni conversatione cum propinquis & amicis seruot vivot. Qui nullas aut tenues facultates habet, hoc in casu per quadriennium in opus publicum damnatur.

XI. Qui

XI. Qui post factam provocationem in fugam se conjicit, & post edicalem citationem emissam se sifistit, pena ordinaria plectitur. Conumaciter emanens, ubi pro relegato ad decem annos est declaratus, nomen infame patibulo affixum reportat, pena ordinaria, ubi ejus copia haberi potest, adiuv subiectandus.

XII. Quando extraneus in hisce provinciis commorans civem aut advenam ad duelum provocat, & postea in fugam se conjicit, provocatus rem ad Principem deferre jubetur, qui temeritatem istam pro ea, qua eminet, autoritate ac potestate acriter se esse vindicaturum, clementissime promittit.

XIII. Provocatus ad duelum provocationem non accepteret, multo minus ad duelum paratus compareat; sed rem omnem ad proximum Magistratum sup eriorem jurisdictionem habentem defera.

XIV. Provocatus, quanvis oblatum duelli conditionem non acceptaverit, ob intermissam tamen facta provocatio denuntiationem sex menses cum carcere transfigere necesse habet.

XV. Provocatus factam provocacionem acceptans & oculentes, perinde ac si duelum consummatum esset, aequali cum provocante penam sustinet; simil modo pena ordinaria obnoxios se reddunt, qui duelli in provincia Saxonica suscepit procolum in extranea provincia abolvere praefumunt.

XVI. Duellum absque homicidio consummatum provocantem aque ac provocatum, si ambo ad nobilium, aut qui corum iure confenserunt, ordinem pertinent, ad incarcerationem per duodecim annos, & ad jaeteram dimidie partis redditum annuorum per omne vitam tempus sustinendam obstringit, tribus autem inferioris homines operi publico ad duodecim annos mancipia.

XVII. Qui commisso duello prenam prome^{ti}am fugi cludere intendunt, post edicalem citationem nem fructu adhibitum facta per carnificem imaginis & nominis affixione perenni infamia plecturum.

XVIII. In duello qui in continent, vel post duelum ex vulnerum, que accepérunt, lethaliitate pereunt, & ex Nobilium, & qui huius pares confenserunt, ordine sunt, extra cornerium, aut in illo loco, in quo cadavera delinquentia sepeliri solent, a vespolone terra mandantur; inferiores gradus homines hoc fatum perpessi per carnificem patibulo affiguntur.

XIX. Homicida ex duello superflue & in dignitate constitutus confiscatione dimidie partis bonorum plectitur, & fracto prius a carnifice gladio capite truncatur; Plebejo post tale facinus superstites carnifex dextram prius manum amputat & laqueo gulum frangit, adhuc concurrente dimidie bonorum partis publicatione.

X. Contra talēm homicidam fugitivum post banni processum institutum & bonorum confiscatio sub certo tamē moderamine iniuit liberorum, si quos haber delinqiens, & executio in effigie in loco infami per carnificem peragenda decernitur.

XI. In crimen duelli omnis prescriptio, quamvis triginta & plures annos exceedat, prorsus cessat.

XII. Receptatores aut ad fugam adormandam adjutores eorum, qui duelum absque homicidio commiserunt, per sex menses incarcerationem cum carena sustinent.

XIII. Qui tali modo homicidam ex duello reducent sovet, aequali cum provocante ad duelum penam, que jam sub num. X. supra descripta profat, afficiunt. Eadem prenam porro subeunt, qui ad duelum alios instigant, rixasque excitando occasionem duelli prebent, quibus accessentur, qui operam & consilium suggerunt, aut alio modo duelum promovent, aut Secundantium (ut nominari solent) partes in hoc negotio in se recipiunt.

XIV. Famuli arma ad locum duelli portantes per unum aut duos annos in opus publicum damnantur.

XV. Qui se ut Spectatores duelli gerunt, nec facinus istud, quantum in ipsis fuit, cohibuerunt, vel illud non confessum denunciarunt, in carcere tres menses cum carena transfigere tenentur.

XVI. Cui de duello commisso scientia suppetit, illi quoque deferendi delicti necessitas incumbit, nisi pena arbitrarie quis se obnoxium reddere, quam premium pro denuntiatione percipere, potius dat. Qui enim denunciat duelum, centum thaleros, qui subitanearum aggressionem, quinquaginta thaleros, qui injuriam realen, triginta thaleros, qui verbalem, quindecim thaleros ex delinqentibus, aut his deficientibus, ex fisci redditibus percipit.

XVII. Sub specie aggressionis subitanearum qui ex collusione ad declinandum duelli penam, ut passim fieri adoleat, arma conferunt, cum illis, qui formale duelum conferunt, pari pena corripiuntur. Quod si tamen citra collusionem ex subitanearum iracundia calore digladiatio fuerit suborta, homicidio interveniente, pena capitali superflue plectitur; homicidio cessante, delinqentibus impensum animum intra carceris claustra per semetipsum sedare jubentur.

XVIII. Qui stricto gladio aut instrumento ad globulos explodendos idoneo alterum ex fisci & nil tale opinantem aggreditur, pro Sicario habetur, & ob voluntatem occidenti evidenterissime detentam, licet exitus non fieri fecerat, gladio plectitur, si delinqens in dignitate constitutus; si inferioris ordinis est, laqueo suspenditur.

* * *

Yc 6897

2⁰

II

56.

VDTZ
n.c.

CAPITULA EXTANTIORA EDICTI PROVINCIALIS SAXONICI,

de vindicta privata & violatione pacis publica inter personas nobiles, & quæ sub his comprehenduntur, aut alias honestioris conditionis sunt, prohibita.

I.

Contra absentem verba injurijs, famam & exsultationem imminuentia, proferens ad palinodiam & depreciationem injurijs ito præstandam adstringitur; quæ pena ob delicti reiterationem semiannali incarceratione non aggravatur.

II. Qui præsentem gestibus aut verbis contumeliosus lacef sit, post palinodiam sub formula præscripta recitatam carceri tolerabiliori per sex seprimas includitur.

III. Crescit pena ob injuria atrociter, quæ æstimatur (1) ex ipsis verbis; (2) ex persona; si ab humili persona, aut certo respectu subiecta injury facta sit persone nobili aut altis ordinis & officii intuitu superiori; (3) ex loco; veluti si in domo, quam inhabitat injuryatus, injury facta est; (4) ex facto concurrendo; si aut verbera inferenda manus vel baculi similis instrumenti elevatio accesserit; quandoquidem præter recitationem & depreciationem prædictam injuryans in casu

primo, se ipsum ut mendacem corripere, & manus os suum percutere compellitur;

secundo, incarcerationem per sex menses & pro re nata fustigationem & damnationem in opus publicum sustinet;

tertio; flexis genibus depreciatione prædicta carceri per annum, aut pro qualitate admissi per biennium mancipatur;

quarto, per annum in carcere detinetur, qui terminas ad triennium extenditur, si cui in domo, quam inhabitat, talis injurya fuerit illata.

IV. Qui alterum manu, fuste, aut alio modo percuit, aut jaetu lapidis similisve instrumenti pettit, ubi ab injuryato lacef sit, per biennium; haec vero circumstantia cessante, per quadriennium in carcere detinetur, & recitationem sub certa formula præscriptam flexis genibus præstat. Pro tertia aut quarta parte prolongatur tempus incarcerationis, si cui in ædibus, quis inhabitat, aut in loco privilegiato injurya realis sit illata; quando Palati pax tali insulfo insulmo violata, dextre manus amputatio decenetur.

V. Plagas palma vel pugno inflictas, qui iræ æstu percutitus intra horæ quadrantem (ultra hoc enim temporis spatium iracundia impetu excusationem non præstat) sifflis aut flagelli verberibus compensat, & adeo fibritem ipsi jussit, eam ob cauam nullam ulterioram satisfactionem consequitur, & ob excessum in defensione adhucm per biennium in carcere detineri debet.

VI. Qui non ex motu subitaneo, sed habita deliberatione in alterum nile metuentem fuste irruat, eunque male tractat, post depreciationem flexis genibus recitatam sex annos, & ex his primum annum cum carena, ut canones loqui solent, vietus quotidiani loco entunmodio aquam & panem percipiendo intra carcere claustra transfigere cogitur; id spesi reliquum habens, quod carceris molestias quod ultimum annum mille thalerorum solucione redimere posfit. Si a tergo aggressio fuerit facta, pena anterior aggravatur, & terminus commorandi in mala mansione ad octo annos extenditur, concessa facultate redimendi duos annos postremos bis mille thalerorum summa.

VII. Quando plures in alterius agressionem violentiam conspirant, singuli aggressores in genua provoluti depreciationem præstant, & carceris claustra dehinc subeunt, in quibus, ubi insulfo a fronte factus, per quinquennium, per septennium vero, ubi insulfo a tergo factus, decinentur, carena ad sesquianale spatium simul injuncta.

VIII. Per homines collectos adversarium fustibus aut flagris cædi mandans se & complices fuos incarcerationi obnoxios reddit per octo annos duratur; ex quibus duos annos priores carena magis molestos efficit. Famuli ubi ad mandatum Domini tale quid perpetraverint, nasi & aurium abscissione mutilati per quadriennium carceri duriori mancipantur.

IX. Postquam ergo penis admodum severis in illos animadvertisit, qui verbali & reali injury altos afficiunt; ideo qui se læsum quoque modo arbitratur, censa ad Rectorem & ad Concilium tanquam ad Magistratum ordinarium delata, ab eodem vel immediate vel mediate facta scilicet requisitione illius Magistratus, sub quo injurians forum fortit, congrua satisfactionem expetere, ab omni autem privata vindicta & præfectum a provocacione ad duellum omnimodo ablinere debet.

X. Provocans alterum ad duellum five verbaliter, five per literas, aut per mandatarium, ubi in lauatore fortuna est constitutus, dimidiā redditum partem ad tres annos perdit, & carceris claustra per unum annum ea lege & conditione subit, ut per prius semelfre carenam insulmo suffineat, & per istud & reliquum tempus ab omni conversatione cum propinquis & amicis senotus vivat. Qui nullas aut temes facultates habet, hoc in casu per quadriennium in opus publicum damnatur.

XI. Qui

